

הפקרות ברשות: חלק ג'

הישיבה שכונסו מנכ"ל רשות הי שידור, יצחק לבני, ומנהל הרדיו וחטיבת החדשות בפועל, חגי פינסקר, החלה באופן שיגרת למדי. מבין חמירי שים עובדי חטיבת החדשות השתתפו בישיבה עשרים בלבד.

כאשר קיבל את רשות הדיבור עמוס גורן, הכתב הפרלמנטרי ישב במקומה של יונה אנגל המנוחה, עשה חגי פינסקר את דרכו אל מחוץ לחדר הישיבות. גורן פנה אליו ואמר: "מה שיש לי לומר מכוון אליך ולא אל ליבני. אני מבקש שתישאר". פינסקר נשאר, וגורן טען כי בתקופת פינסקר הידרדרה חטיבת החדשות מביחנת תקנים של עבודה לשפל המדרגה. הוא הציע שבמקום לדבר על תוכניות

דון, אמר לי: 'אתה יודע שאין לך מקום'. את זה הוא אמר בעיקבות הכרטיס ש' אמרתי עליו ועל החטיבה לעיתונאי. אי-לולא ועד העובדים, שעמד מאחורי, היו זורקים אותי מהרדיו.

הייתי מגיש-עורך, על תקן שהיו רוצים שלא אהיה. כשהגיע פינסקר, כבר הייתי שם. נדחקתי אל הפינה, ולא ניתנה לי כל אפשרות להתקדם. מובן, כשהציעו לי לעבור לסליווייה, הסכמתי."

יצחק רועה אינו מוכן לפרט. נמאס לו. הוא בחוץ, ואינו רואה כל טעם לשוב ולדון בעשייה בתוך החטיבה שהשאיר מאחוריו. יצחק פלר, לעומתו מוכן לספר בפירוט פרטים.

יצחק פלר עובד ברדיו זה 11 שנים.

תוך כמה שבועות נמשו חמישה

מבכירי חטיבת החדשות את הרדיו

לעתיד, יטפלו בהווה. ותקף את פינסקר על כי הוא משתמש בשיקולים לא-ענייניים לצורך ניצול אנשים בעבודה.

עורך היומנים, יצחק פלר, הצטרף לדרביו של גורן, וטען: "מאז כניסתו של חגי פינסקר לתפקיד, מנהלת החטיבה כמו חנות-מכולת. קצת לזה, קצת לזה — העיקר שיהיה שקט."

העסק

החולה

יצחק פלר הוא רק אחד מבין קבוצה של אנשים שעזבה באחרונה את חטיבת החדשות, שעומה נמנים: יצחק רועה, אלישע שפיגלמן, אבנר תבורי ועקיבא אלדר, כולם אנשי-רדיו ידועים ומובהקים.

פורש פלר
כמו חנות מכולת

במשך שנות עבודתו ברדיו היה כתב, עורך אחראי, אחד מעדוכי היומנים וכתב למשימות מיוחדות.

"עד לפני חצי שנה הייתי ממעריציו הגדולים של חגי פינסקר. למעשה, ציפיתי ליום שהוא יגיע לרדיו. נאחזתי בו כמו בקרש-הצלה. חשבתי: 'זה האיש שיביא את התרופה. הוא מכיר את חטיבת החדשות מבפנים'. הוא הגיע, ראיתי שהוא נחלק בקשיים, וייחסתי את זה לקשיי קליטה. חשבתי שהוא הולך לאט אבל בטוח. היום, נראה לי שגיליתי את האיש. מהר מאד הסתבר לי שידיו מלוכלכות מאד."

"נכון שהרדיו חולה, אבל אני מוספק אם פינסקר מסוגל לרפא. מאז שחגי פינסקר מנהל את חטיבת החדשות, אין יותר החלטות לגופו של עניין — רק לגופו

המתחממות

הוא, כמוכן, הכחיש. "לפני חודשיים החלטתי לעזוב, תגו-בתו של פינסקר על הודעתי היתה: לא, אעמוד בדרכך."

"הרגשתי שאני לא יכול יותר, שאני חייב לדבר. באתי אל יצחק ליבני, להגיד לו דברים. שיידע מה מתנהל בחטיבת החדשות, ומה הוא אומר לי? 'אם כלי-כך חרא לכם, למה אתם לא עוזבים?' אבל אני החלטתי ללכת. אני משלם בכך על שלא שילמתי מס-פינסקר, על שסירבתי לקחת חלק במכולת הפינסקרית ומעולם לא השתתפתי בתכנים שלו נגד אנשים בחטיבה. נגד חנוך גיבתון ואמנון נדב. זהו. מי שאין לו ציפורניים, אין לו מה לחפש ברדיו."

מדים והוא אמר 'בסדר', זה היה כבר אחרי שהוא מינה את רזי לתפקיד הכתב הפרלמנטרי.

"אך פינסקר אינו הרעה החולה היחידה בחטיבת החדשות. יש שם איש בשם שלום קיטל שהוא מקור הצרות כולן. לפני שלוש שנה חודשים ביקשתי מפינסקר לעלות לירושלים. אמר לי: 'תפדאל, תעלה', ואז, כך נודע לי בישיבה שהתקיימה עם פינסקר, אמר לו שלום קיטל — שהיה אז מנהל מחלקת ענייני היום בפועל — אם פלר עולה לירושלים, קבוצה שלמה של אנשים לא תשתף איתו פעולה."

"שמתי לב שפינסקר מתנהג אתי שלא כתמול-שילשום. באתי אליו ואמרתי לו: 'אני מנוטרל ביוזמתך, או רק בידיעתך?'

פורש אלדר
מחסום קיטל

של אדם. פינסקר מחליט כך או אחרת על-פי אמת-מידה אחת: ריחוק לשונו של האיש מישבנו של פינסקר — ומיספר הלשונות הקרובות לישבנו גדול מאד.

"לגמרי במיקרה נודע לי כי אבנר תבורי, הכתב הפרלמנטרי, הולך, וכי יש הרבה קופצים על המישרה."

"טילפנתי לחגי פינסקר, וביקשתי לצרף את שמי לרשימת המדעמים. הוא אמר: 'בסדר'. למחרת, בקולקאליות רבה, אני מרים טלפון לרזי ברקאי, שידע שגם אני ברשימה. רזי לא נתן לי לגמור לדבר, ואמר לי, תודה רבה. חשב שאני מבין אותו על המינוי. כי כשאני ביקשתי מ-פינסקר לצרף את שמי לרשימת המועי-

יצחק רועה עובד כיום כמנחה ועורך תוכנית הסליווייה קלעים. בקרוב הוא עתיד להתחיל בעריכת והגשת מהדורת החדשות המסכמת בטלוויזיה.

על השאלה מדוע עזב את חטיבת החדשות אחרי תקופה כה ארוכה, השיב: "פעם אמרתי מה דעתי על המחלקה הזו. היום אני לא מוכן להתייחס אליה או להיות מרואיין בנושא חטיבת החדשות. את כל מה שהיה לי להגיד אמרתי, וזה לא עזר."

חזרתי מחופשה-ללא-שלום בארצות הברית, אחרי שקודם הצלחתי בעבודתי כעורך ומגיש, וגם ניהלתי את מחלקת החדשות. מנהל המחלקה דאז, עמוס גור-

מנהלים ליבני ופינסקר
בעלי הבית